

Sygn. akt I CSK 21/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa O. sp. z o.o.

w G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Edukacji Narodowej

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 października 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 5 sierpnia 2014 r., sygn. akt I ACa 205/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Według art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie następujących istotnych zagadnień prawnych:

1) czy "wykazanie podstawy domniemania faktycznego w części nie jest wykazaniem podstawy domniemania w ogóle w rozumieniu art. 231 k.p.c.",

2) czy przeprowadzenie postępowania dowodowego, którego wyniki nie były kwestionowane, „wypełnia dyspozycję ustalenia faktów w rozumieniu art. 231 k.p.c. bez przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego”,

3) czy można dopuścić dowód z opinii biegłego, gdy nie są wymagane wiadomości specjalne,

4) czy można uznać, iż nastąpiło wyłączenie adekwatnego związku przyczynowego oraz bezprawności wskutek wydania „w trakcie procesu administracyjnego aktu normatywnego, którego wykonanie w praktyce może być wysoce utrudnione”.

Wniosek strony powodowej o przyjęcie do rozpoznania złożonej przez nią skargi kasacyjnej nie zasługuje na uwzględnienie. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> §1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa, a żadna z wymienionych wyżej kwestii nie jest zagadnieniem tego rodzaju z przyczyn wyjaśnionych w odpowiedzi Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa na skargę kasacyjną.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej strony powodowej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął

zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U. 2013. 1150 ze zm.) i art. 99 k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461).